

Curierul Economic și Industrial

Revistă Economică Financiară și Industrială

Director: Anton Pepa

Dir. Ad-tiv și Girant Resp.: S. Adler-Aldea

— Redacția și Administrația Str. Schitul Maicilor 13, Tel. 4.19,93 —

CUPRINSUL:

M. S. Regele Carol II și economia Țării	—	—	1
Finanțarea apărării naționale	—	—	2
Bugetul general al țării	—	—	3
Banca Națională a României	—	—	4
Căile Ferate Române în plină dezvoltare	—	—	5
Controlul fabricației de băuturi	—	—	6
Industria metalurgică a României	—	—	7
Industria tăbăcitului și pielăria	—	—	8
Avântul industriei textile românești	—	—	9
Bilanțul B. N. R.-ului	—	—	10
Cercalele	—	—	11
Situația industriei petrolifere	—	—	12
Industria zahărului în România	—	—	13
Adunarea generală a S. T. B.-ului	—	—	16

„Trebuie să realizăm apărarea națională pentru că numai ea ne dă respectul tuturor, liniștea în afară și liniștea înăutru”.

„Țara are nevoie de obolul fiecăruia”

Mitiță Constantinescu
ministru finanțelor

Subscriind la Bonurile pentru înzestrarea
armatei contribuiți la apărarea Țării.

Curierul Economic și Industrial

Revistă Economică Financiară și Industrială

Director: **Anton Pepa**

Dir. Ad-tiv și Girant Resp.: **S. Adler Aldea**

— Redacția și Administrația Str. Schitul Maicilor 13, Tel. 4.19.93 —

M. S. Regele Carol al II-lea și economia Țării

Ctitor de viață nouă națională, *Majestatea Sa Regele Carol al II-lea*, a deschis în cartea vremurilor eterne strălucite pagini de istorie.

Augusta Sa personalitate, atât de armonios și complex dăruită, a asigurat Țării o epocă de creație continuă și progresivă, bogată pe cele mai adânci realități.

Noua constituție a instaurat alte principii: la temelia ei se află principiul de breaslă. Națiunea este o masă organizată corporativă, desăvârșit orânduită după criteriul muncii productive: agricultură, comerț-industrie și profesii intelectuale.

Sub semnul acestor concepții sănătoase, s'a desfășurat și se desfășoară în țara noastră o mai intensă și mai temeinic organizată activitatea în folosul obștesc.

Organizarea muncii naționale, în vederea sporirii și ameliorării producției, este un înalt comandament de viață, o pro-

mică din Sud-Estul Europei. Mulțumită înțelepței conduceri, a unei clari viziune de discernare a realităților, Țara noastră apare astăzi ca o forță de civilizațiune și de muncă productivă.

Modul cum am reacționat în toiuł gravelor evenimente, cari turbură lumea a ridicat prestigiul Țării, care tinde la o pașnică cooperare pe tărâmul economic cu toate popoarele. Bogatele sale resurse nu pot fi mai temeinic valorificate de cât prin relațiune, încheigate în liniște și înțelegere.

Revista noastră, ale cărei zori d'abea au apărut pe firmamentul publicistice românești, își exprimă, prin aceasta, respectosul sau omagiu M. S. Regelui deschizător de orizonturi noi și veghetor la prosperitatea și siguranța României întregite.

M. S. Regele CAROL al II-lea

blemă fundamentală a timpului nostru. Ea constituie o preocupare continuă a M. S. Regelui.

România, văzută dinăuftru, trăește actualmente o viață de stat mare, care construiește pentru viitor. Industrializarea, ce întovărășește activitatea agricolă, tehnică și comercială a Țării, dovedește prezența unui spirit nou, generator de așezăminte, omeni noi și bogăție.

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea este conducătorul, care indicând făgașul progresului și prosperității României, i-a dat un prestigiu mondial și a făcut din ea una din cele mai importante unități politice și econo-

S. A. ALDEA

Finanțarea apărării naționale

„Efortul de căpetenie ce va trebui realizat este perfectarea și desăvârșirea Apărării Naționale. Nu ne întărim, nu desăvârșim înzestrarea oștii noastre într'un sprijin agresiv, ci spirit decis, de apărare a celei ce este al nostru și al dreptului consfințit prin libera hotărâre a adunărilor dela Chișinău, Cernăuți și Alba-Iulia“.

Cuvinte răscolitoare de patriotice sentimente, rostite de *M. S. Regele Carol II*. Ele îmbie la muncă și sacrificiu pentru apărarea unui sfânt patrimoniu, încheșat cu lupte aprige și negrăite suferințe.

Acum când întâmplările turburătoare din apropierea hotarelor țării, amenință să se întindă, valoarea unui armament reiese cu elocvență, el trebuie să constituie un sprijin puternic simțăminte care însuflețesc o oștire, care stă la veghe.

Dr. Mitiță Constantinescu
Ministru de Finanțe
Guvernatorul Băncii Naționale

România dorește pacea, care în împrejurările actuale nu poate fi salvagardată de cât de o armată puternică. Ostașii care apără avutul și liniștea căminelor noastre, vor fi ușurați în greaua lor sarcină dacă vom contribui cu toții la desăvârșirea înarmării lor.

De aceia subscrierea la bonurile de înzestrare, care se face cu însuflețire de bogăți și nevoiași, dă măsura reconfortantă a înaltului patriotism, care animează pe toți, întru apărarea țării, și aceste, rămâne d'asupra tuturor materialismelor, bunul cel mai de seamă, care ne va face să străbatem toate greutățile și primejdiile orcât de mari ar fi ele.

Bonurile pentru înzestrarea armatei, sunt solide instrumente de credit, cari constituiesc un

plasament sigur și remuneratoriu. Ele permit Statului să-și procure, în chip normal, resursele mari, cerute de exigențele înarmării,

Imprejurările excepționale de război, cari sguduie marile popoare ale Europei au creiat în țară necesități suplimentare și extra ordinare pentru înzestrarea armatei și apărarea națională.

„Soluția financiară a acestor necesități excepționale ale națiunii — spune expunerea de motive a d-lui *Mitiță Constantinescu*, la legea bonurilor de înzestrare — trebuie îndrumată spre mijloacele normale și sănătoase de finanțare, stabilindu-se o colaborare cu disponibilitățile pieței și cu necesitatea capitalurilor de a găsi plasamente sigure și sănatoase, iar nu spre mijloace artificiale și anti economice cu caracter inflaționist, cari pot avea o resfrângere dăunătoare, atât asupra monetei, cât și asupra pieței economice și sociale a țării!“.

Evident că această concepțiune de finanțare a apărării naționale reliefează grija autorităților competente, de a înlătura orice acțiune, care ar primejdi resursele națiunii. Capitalurile vor putea circula, prin sistemul bonurilor de înzestrare, astfel că se vor atinge cele două mari obiective; satisfacerea necesităților excepționale ale apărării naționale actuale și apoi, întrebuintarea pentru această satisfacere, a unei politici de finanțare normală și conformă principiilor sănatoase, menită să apere atât moneda cât și economia națională.

Dar bonurile pentru înzestrarea armatei, prin avantajile lor, constituiesc un plasament ideal pentru marele public și pentru cei cari dispun de fonduri numeroase.

Subscrierea la aceste bonuri constituie în afară de avantajii și împlinirea unei obligațiuni patriotice: garantarea avutului nostru, liniștea generațiilor viitoare și consolidarea instituțiilor noastre strămoșești.

Domnul Ministru *Constantinescu*, sintetizează luminos datoria fiecărui cetățean, doritori de pace: „Pacea noastră cere înarmarea noastră. Nu cerem înarmarea și apărarea țării cu scopuri agresive. Cerem însă și trebuie să realizăm apărarea națională, pentru că numai ea ne dă respectul tuturor, liniștea în afară și liniștea înăuntru. Țara are nevoie de obolul fiecăruia. Ii dăm pentru liniștea noastră, a familiilor noastre, a țării noastre“.

Bugetul general al Țării

Favorabila evoluție a realizării veniturilor.

Desfășurarea evenimentelor internaționale, în cursul lunii Decembrie 1939 a menținut starea de nesiguranță și îngrijorare, care s'a produs și în cursul lunii Noembrie.

Economia Națională a avut astfel de suferit aceleași greutateți. impuse de războiul european. În acest timp s'au ivit și noi greutateți de transport, cari au creat dificultăți exportului nostru; țările producătoare au instaurat alte restricțiuni, cari înfrânează importul de mărfuri necesare consumului și producției interne.

Pe de altă parte sărbătorile numeroase din luna Decembrie, au redus simțitor timpul de activitate ale organelor de încasări, ceea ce ar fi putut determina o firească reducere a volumului de încasări.

Cu toate acestea situațiunea încasărilor pe luna Decembrie, comparativ cu lunile precedente ale aceluiași exercițiu, este satisfăcătoare, ele depășind atât evaluările cât și cifra înregistrată în Noembrie.

Îată cum au mers încasările Statului în epoca Aprilie-Decembrie 1939 (în milioane lei):

L u n i l e	Cota lunară a evaluărilor bugetare	Încasări	% față de cota lunară a evaluărilor bugetare
Aprilie	2.627	2.141	- 18
Mai	2.627	2.630	+ 1,4
Iunie	2.627	2.729	+ 3,9
Iulie	2.627	2.861	+ 8,9
August	2.627	2.912	+ 10,9
Septembrie	2.627	2.748	+ 4,6
Octombrie	2.627	2.750	+ 4,8
Noembrie	2.627	2.797	+ 6,5
Decembrie	2.627	2.813	+ 7,1
	23.646	24.422	+ 3,3

Observăm un spor de încasări de tit. 0% față de prevederile bugetare, ceia ce reprezintă un plus de $22,9\%$ față de situațiunea din Decembrie 1938.

Recapitulând bugetul ordinar, încasările de la începutul exercițiului până la finele lunii Decembrie 1939 se constată un excedent bugetar de $3,30\%$ față de evaluările bugetare.

Acest excedent dovedește puterea de rezistență a finanțelor românești, putere verificată în urma schimbărilor atât de adânci, pe care le-a suferit economia țării și în deobște foarte activitățile producătoare, de la Septembrie încoace în urma gravelor evenimente din Europa și în imediata apropiere a hotarelor țării.

Bugetul fondului Apărării Naționale

Încasările pentru contul acestui buget pe luna Decembrie 1939 au fost de 530 mil. lei, față de 524 mil. lei din luna Noembrie și de 455 mil. lei, din luna Octombrie rezultat care față de cota lunară a evaluărilor bugetare de 500 mil. lei, se exprimă în următoarele procente: - 8,9 la sută în Octombrie + 4,9 la sută în Octombrie + 4,9 la sută în Noembrie și + 6,1 la sută în Decembrie.

Așa dar, și la Bugetul Fondului Apărării Naționale se constată o importantă sporire a încasărilor, atât față de cota prevederilor bugetare, cât și față de lunile precedente.

La Bugetul Fondurilor Aviației și Marinei, se înregistrează aceeași mulțumitoare situație a încasărilor.

În adevăr, în luna Decembrie 1939, încasările au fost de 202 mil. lei, față de 142 mil. lei, cota lunară a evaluărilor bugetare, deci un spor de 42,3 la sută față de zisa cotă.

* * *

Rezultatele deosebit de satisfăcătoare ale încasărilor Statului pe luna Decembrie se datorește, în primul rând serioasei și temeinicii alcătuirii a bugetului, înlocuit pe o sănătoasă cunoaștere a realităților economice ale Țării și pe o solidă tehnică de specialitate și — în al doilea rând — de o vigilență și neobosită supraveghere și îndrumare a executării bugetului printre dificultățile situațiunii. Numai astfel s'a putut realiza aceste încasări, iar rezultatul general confirmat oficial și definitiv pe cele 9 luni de executare bugetare.

Finanțele publice se bizue astfel pe un buget echilibrat, care asigură statului capacitatea de a face față tuturor angajamentelor sale de față.

Bugetul general al Țării, a cărei putere de rezistență a fost verificată în împrejurările concepționale ale anului 1939, este un factor de liniște și siguranță necesar dezvoltării tuturor activităților.

Executarea favorabilă a bugetului este o garanție pentru economie națională, care este astfel la adăpostul orărilor turburări și surprize.

Banca Națională a României

și echilibrul economic financiar al Țării

Mentținerea stabilității legale și a aurului ca singure bază de acoperire a contribuit la apărarea monedei naționale de fluctuațiile externe. Sub acest punct de vedere acoperirea metalică a crescut încontinuu și încurajarea producției de aur a fost o măsură de înțeleaptă prevedere.

Această politică a ajutat ca baza leului să se mențină, cu toate fluctuațiile puternice a celor mai tari devize străine și a riscurilor ce le-a prezentat prin scăderea acestora.

Desigur că o atare politică este unul din scopurile principale ale Institutului nostru de emisiune de oarece constituie una din condițiile esențiale ale progresului economic al țării. Banca Națională n'a pierdut din vedere funcțiunea ei ca regulator al monedei naționale. Politica categorică *Mitifă Constantinescu* guvernatorului băncii, privind intangibilitatea leului a contribuit la puternica lui consolidare.

În consecință incasul-aur a crescut și iată cum a evoluat (în milioane lei):

31 Decembrie 1934	— — — — —	10 376
31 Decembrie 1935	— — — — —	10 894
31 Decembrie 1936	— — — — —	15 508
31 Decembrie 1937	— — — — —	16 458
31 Decembrie 1938	— — — — —	18 190
31 Ianuarie 1939	— — — — —	18 270
31 Aprilie 1939	— — — — —	18 446
31 Iulie 1939	— — — — —	18 805

Anul	Portofoliu comercial	Portofoliu agricol și urban
1933	8.823	3.166
1934	5.961	2.946
1935	5.220	2.727
1936	6.262	2.480
1937	5.842	1.997
1938	11.526	1.776
1939 Dec. 9	18.086	1.280

Creșterea scontului în cursul anului 1939 este un fenomen rezultat din necesitățile de finanțare a economiei naționale. Din cercetarea cifrelor lunare ale efectelor admise de Scontul Băncii Naționale, reiese o cifră sporită în lunile Martie și Septembrie, care corespunde cu desfășurarea gravelor evenimente din Cehoslovacia și declașarea războiului european la începutul lunii Septembrie.

Interesant este de relevat faptul că creditele de scont, acordate pieței, reprezintă cifre importante pentru in-

	Meseriași	Industria
1939 Ianuarie	— —	1.405
Februarie	— —	1.547
Martie	— —	1.68
Aprilie	— —	1.801
Mai	— —	1.690
Iunie	— —	1.814
Iulie	— —	3.010
August	— —	1.475
Septembrie	— —	3.635
Octombrie	— —	3.635

28 Octombrie 1939	— — — — —	20.581
25 Noembrie 1939	— — — — —	20.071
9 Decembrie 1939	— — — — —	20.715

Expansiunea creditului

Pentru stimularea activității productive, finanțarea recoltei și operațiilor de valorificare a cerealelor și a altor produse agricole și animale, Banca Națională a României a mărit volumul creditelor acordate pe diferite căi. Pe de altă parte a încurajat și diverse instituțiuni de credit ca Banca de Credit a meseriașilor și alte așezăminte similare.

Creșterea portofoliului comercial arată că în cursul anului 1939 s'a desfășurat o activitate intensă în domeniul creditului cambial. Creșterea acestui portofoliu, scontat de bănci, se datorește, pe de o parte avansurilor acordate industriei și comerțului, iar pe de altă parte valorificării cerealelor, ceea ce a împus Institutului de emisiune eforturi mai mari decât în trecut. Nu este mai puțin adevărat că Banca Națională a intervenit cu autoritatea și sprijinul său, pentru ca bănci particulare să poată face față situațiilor, când deponenții au manifestat oare care nervositate.

Avansurile, acordate de Banca Națională a României, prezintă la 9 Decembrie 1939, un spor de peste 7 miliarde 800 milioane lei, față de situațiunea din anul trecut. Redăm în milioane lei mișcarea acestor credite:

Portofoliu	Avansuri	Total
2 352	503	14 844
2 314	768	11 989
2 042	197	10 186
1 440	213	10 345
1 112	151	9 102
911	1 503	15 777
—	3 876	23 142

dustrie și comerț. Aceasta dovedește că activitatea comercială și industrială a crescut considerabil.

Activitatea sporită a târgului este consecință a finanțării operațiilor de valorificare a grâului, care anul acesta s'a efectuat într'un ritm mai viu. Activitatea industrială a crescut foarte mult, stimulată de importanțele comenzi pentru înzestrarea apărării naționale. Situațiunea efectelor scontate de Banca Națională pe sectoare economice a fost următoarea în anul 1939 (în milioane lei):

	Agricultură	Comerț	Diverse	Total
90	2.268	87	3.855	
115	534	116	2.437	
273	1.123	200	4.358	
169	1.476	146	3.601	
177	692	141	2.708	
164	923	139	3.064	
123	2.145	156	5.441	
167	3.014	211	4.896	
200	2.517	276	6.664	
461	2.065	1161	6.691	

Căile Ferate Române în plină dezvoltare

Modernizarea și complectarea rețelei feroviare.

Sporirea traficului și a încasărilor.

Inmulțirea și modernizarea căilor de comunicație, intensificarea legăturilor și posibilităților de transport între diferite regiuni ale țării și între state sunt elemente primordiale în dezvoltarea unei țări pe căile civilizării. Iar sistemul de apărare națională — mai ales în timpuri asemănătoare celor ce le parcurgem — se găsește întărit considerabil prin o rețea satisfăcătoare de căi de comunicație. Dezvoltarea economică, socială, culturală și națională a unui stat e condiționată — în măsură imensă — de Regia autonomă a căilor ferate române în cursul anului expirat, pentru complectarea și modernizarea rețelei noastre feroviare, prezintă o deosebită însemnătate națională.

Construirea unor linii ferate

Trebue să înregistrăm, în primul rând, construirea unor noi linii de cale ferată, prezentând atâta importanță economică cât și importanță strategică.

Dealungul granițelor de Est și de Vest, s'au construit liniile Chișinău-Căluțari, Salonta-Mare-Chișinău și Carpinieș-Ghecea-Ionel, iar pentru legarea Dobrogei de Sud cu Nordul Dobrogei și cu Sudul Basarabiei s'a construit linia ferată Babadag-Tulcea, complectare a liniei Medgidia-Babadag.

Deasemeni trebuiesc semnalate alte două lucrări importante, opere de artă desăvârșită și mereu realizări tehnice ale geniului românesc: Ilva-Mică-Vatra Dornei, Brașov Intorsura Buzăului,

Linia Ilva-Mică-Vatra Dornei în lungime de 75 km. traversează 83 de poduri mici și mijoci, 24 poduri mari metalice și de beton armat, 8 viaducte mari cu tabiiere metalice și 5 viaducte de coastă din beton armat, precum și nouă tunele în lungime de 2400 metri.

Altă linie ferată nouă, ce constituie o mândrie a sistemului nostru feroviar este aceea care va lega rețeaua de căi ferate de o parte și de alta a Carpaților prin defileul Jiului, linia Bumbesti Livezeni: traseul ei traversează un tunel de aproape 6 km și jumătate 6 poduri mari, 26 viaducte mari și 4 mici, zeci de poduri, ziduri de sprijin și pasagii.

Dar activitatea constructivă a Regiei autonome C.F.R. s'a întins în anul 1938, și asupra unor lucrări de căi ferate începute cu ani în urmă.

Astfel a fost terminat construirea liniilor Băcești-Roman, Constanța-Carmen-Sylva și Eforia-Techirghiol, începute înainte de război și normalizarea liniei Crasna-Huși.

Intensificarea traficului de pe unele linii, datorită dezvoltării comerciale și economice a regiunilor pe care le străbate și le leagă, a determinat dublarea unor trasee. S'a dublat astfel liniile Cernavodă-Constanța, Adjuda-Mărășești—Tecuci și Teiuș-Apahida. Se lucrează actualmente intens la dublarea liniei Câmpina-Brașov. Este de prisos de a sublinia importanța pe care fiecare din aceste linii au în cadrul economiei noastre națională și a unității noastre de stat,

Deasemenea, în scopul întăririi unității economice și rezolvării unor importante probleme de aprovizionare și desfacere, s'a lucrat intens la căile ferate pentru legarea marilor centre industriale de restul țării; racordarea lini-

niilor din Banat de rețeaua din Vechiul Regat face parte din acest program alcătuit cu multă pricepere și înțelegere a necesităților prezente și viitoare.

Dezvoltarea legăturilor internaționale

Dublarea liniilor Câmpina-Brașov și Cernavodă-Constanța au nu numai o importanță internă și ci și una de ordin internațional, dat fiind direcțiile lor de circulație internațională. Dar construirea ferry-boatului Giurgiu-Rusciuc este destinat exclusiv intensificării relațiilor noastre cu străinătatea. Prin ferry-boatului construirea se stabilește legătura feroviară cu căile ferate bulgare, prin racordarea liniilor.

Perry boatul dela Giurgiu este înzestrat cu două motoare Diesel de câte 340 cai putere. Lungimea lui este de 65 metri, lățimea ee 15 metri, iar capacitatea de 15 vagoane de câte 30 tone.

Mari lucrări publice neferoviare

În afara de bogata activitate feroviară desfășurată de direcțiunea generală a Regiei Autonome a Căilor Ferate Române, subliniem descongestionarea unor importante căi de comunicație.

În baza unor convenții între Ministerul Lucrărilor publice și Comunicațiilor de o parte și Regia Autonomă C.F.R. de alta, aceasta din urmă întreprinde modernizarea șoselei București Alexandria. Iar împreună cu Primăria Municipiului București, Direcțiunea Generală C.F.R. a realizat o frumoasă opera edilitară care este trecerea sub nivel din Calea Griviței, la punctul de încrucișare cu linia ferată București-Constanța.

Programul viitor de realizări

Realizările din cursul anului expirat nu sunt decât o parte din programul realizărilor viitoare, a noilor lucrări aflate fie în stare de construcție fie în stare de proiect.

Se vor realiza astfel linia Sereței-Deta pe transversala Gatați-Satul-Mare; linia întorsătura Buzăului—Buzău și Țandarei-Hârșova-Carol I pe transversala Coastața-Oradea etc, deasemeni se va dubla o serie de linii principale cu caracter internațional de mare circulație intensă,

Tariful de călători și mărfuri

Traficul de călători și mărfuri pe căile noastre ferate a crescut an cu an, din 1934 până astăzi, ca o manifestare a activității economice generale și a dezvoltării sistemului nostru feroviar.

Traficul de mărfuri și de călători a evoluat astfel în ultimii ani (medii lunare și milioane):

	Tone km.	Călători
1934	421	210
1935	440	237
1936	456	261
1937	481	266
1938	483	316
1939 (8 luni)	488	354

Controlul fabricației și circulației vinurilor și rachiurilor din drojdie și tescovină

Dispozițiunile din legea și instrucțiunile pentru aplicarea legii M. A. T. în ce privește fabricația constatată și debitarea rachiurilor din drojdie și tescovină sunt în vigoare și ca atare ele trebuie aplicate întocmai ca și pentru țuica și rachiurile din fructe.

Prin înființarea impozitului pe hectar sunt scutite de taxe vinurile și rachiurile din drojdie și tescovină, fără ca prin aceasta să fie desființat controlul fabricației și constatarea și debitarea acestor băuturi.

În consecință, orice alte măsuri luate de administrații financiare sau orice practică adoptată de organele în subordine contrară prezentului ordin sunt fără bază legală și deci urmează a fi imediat anulate.

Circulația rachiurilor din drojdie și tescovină ca și a vinurilor se va face și mai departe numai pe bază de bilete de liberă circulație care se va elibera în scutire de taxe.

Pentru vinurile din hibridi producători-direcți se vor elibera bilete de liberă circulație mod. 15 de culoare albastră.

Intrucât rachiurile din fructe sunt supuse la taxe, iar rachiurile din drojdie și tescovină vor circula în scutire de taxe, se va atrage atenția organelor emitente ca să specifice în biletul de liberă circulație felul rachiului ce se transportă, respectiv dacă este *rachiu din fructe, din drojdie, rachiu din tescovină* etc.

Mulți dintre percepții și agenții fiscali obișnuiesc să elibereze acte de liberă circulație pentru țuică și rachiuri și să stabilească taxele convenite numai pe baza datelor de vânzători, sau ceiace este și mai grav, în urma comunicărilor făcute cumpărătorilor, din care cauză se produc mari evaziuni fiscale.

Pentru curmarea acestei stări de lucruri, se vor da dispozițiuni categorice organele fiscale în subordine — sub aspre sancțiuni — ca în prealabil să verifice toate transporturile de băuturi spirtoase pentru a constata exact cantitatea și tăria băuturii ce se transportă, după care apoi se vor calcula taxele convenite.

Se atrage atenția că și rachiurile din drojdie și tescovină trebuie verificate mai înainte de a elibera actele de liberă circulație în scutire de taxe, spre a se constata dacă nu sunt transportate dela locul producției cu o tărie mai mare de 40 grade, întrucât în conformitate cu dispozițiunile art. 71 din legea M. A. T., băuturile spirtoase distilate nemonopolizate nu pot circula și nu pot fi puse în consumație cu o tărie mai mare de 40 grade.

Contravenienții la art. 71 vor fi sancționați cu amendă de 500-10.000 lei.

Cum ministerul finanțelor a pus obligația ca percepțiile să conducă câte un registru de depozit pentru fiecare depozit cu ridicata în parte în scopul de a se avea un control permanent asupra produselor introduse și scoase din fiecare depozit taxat administratorii financiare vor cerceta și referi dacă în județul lor se țin și sunt conduse la zi aceste registre, propunând totodată pedepsirea celor vinovați.

Se menționează că organele fiscale sunt obligate ca în cazul transporturilor de băuturi sau produse din depozitele taxate cu ridicata să verifice la fața locului dacă acele băuturi sau produse există în realitate și să stabilească felul, cantitatea și tăria lor.

Banca Națională a României

(Continuare din pag. 4)

Bugetul și Banca Națională

Politica monetară a Băncii Naționale, aplicată cu energie de dl. *Mitiță Constanținescu*, a fost strict sincronizată cu un buget bine echilibrat, a cărei structură a fost alcătuită pe realități certe. O caracteristică a bugetului general al Statului pe 1939-1940 este faptul că sporurile de venituri, cari acoperă plusul de cheltuieli nu provin din resurse, cari s'ar întemeia pe o alterare a monedei Naționale. Pe de altă parte nu a înfrânat încurajarea formării capitulurilor și sprijinirea lor în procesul de fecundare a economiei naționale.

Este loc de susținut că în acest răstimp s'a îmbunătățit și balanța comercială, cu toate că factorii de conjunctură exterioară n'au fost prielnici.

Banca Națională a României și-a îndeplinit cu succes misiunea sa în beneficiul economiei țării, înlăturând orice concepție de expansiune fiduciară neacoperită. Salvagardarea monedei Naționale, a contribuit la fortificarea temeliei de progres în toate ramurile de activitate ale României întregite.

Căile Ferate Române în plină activitate

(Continuare din pag. 1)

Precum rezultă din cele de mai sus, traficul de călători și mărfuri a fost în permanență sporit.

În ce privește încasările rezultate din acest trafic, ele au evoluat astfel (în medii lunare și milioane de lei):

1934	723
1935	746
1936	841
1937	971
1938	1055
1939 (8 luni)	1028

Încasările Regiei Autonome a Căilor Ferate Române sunt deci în creștere, urmare a deosebitei activități depuse și a unei bune administrații. Munca depusă la căile noastre feroviare sub conducerea directă a D-lui inginer Macovei director general, asigură C. F. R.-ului o dezvoltare favorabilă a rețelei feroviare, modernizarea lor, complectarea lor până la limitele reclamate de necesitățile superioare economice și de apărare națională,

Industria metalurgică a României

Investițiuni, Producțiune

Industria metalurgică constituie cel mai puternic suport al economiei Țării. După cantitatea de fier, consumată anual și pe cap de locuitor se apreciază gradul de progres, civilizație și prosperitate al unui popor.

Inceputurile industriei metalurgice românești datează din secolul al XIX, dar abia după războiul de întregire și mai cu osebire de la 1927 încolo, ea poate fi considerată ca definitiv organizată.

Metalurgia națională cuprinde 7400 întreprinderi, cu 120000 C. V. forță motrică, ocupă 40000 lucrători. Capitalul investit însumează 7.800.000.000 lei, cu o producție anuală de 10.000.000.000 lei.

Utilajul și producția

Progresul economic al Țării noastre este ilustrat elocvent prin dezvoltarea remarcabilă a industriei metalurgice.

În ultimii cinci ani sub impulsul succesiv al acțiunii pentru echiparea Țării în toate sectoarele industriale, a campaniei de construcțiuni particulare, a lărgirii pieței interne, această importantă ramură de producțiune, a concurat cu succes la propășirea economică a României Mari.

Pe de altă parte ea s'a utilizat astfel că aduce un aport excepțional operii de înzestrare a apărării naționale și furnizează tot materialul necesar lucrării de interes obștesc.

Investițiunile, în această industrie, au crescut, în aceste circumstanțe, dela an la an și sunt evaluate la peste 7800 milioane. Paralel cu argumentarea utilajului, producțiunea a crescut continu și constat, atât la semifabricate, cât și la laminate.

Calitatea fabricațiunii a corespuns întru total cerințelor consumului; ritmul producțiunii s'a desfășurat în raport cu creșterea vânzărilor, cari au fost mari, deși prețurile au suferit modificări ca urmare a majorării salariilor, impozitelor și scumpirii materiilor prime.

Progresul siderurgiei

Industria siderurgică a avut o conjunctură favorabilă determinată, în primul rând, de comenzile în legătură cu lucrările publice și înzestrarea armatei.

Producțiunea de fontă a crescut în ultimii ani cu 30% din capacitatea producțiunii totale, atunci când în anul 1933 nu se găsea în funcțiune nici un jurnal înalt. Paralel cu creșterea producției de fontă, a fost mărită cu circa 23% și producțiunea de oțel din țară. Anul acesta capacitatea oțelărilor va spori prin punerea în funcțiune a celer patru cuptoare Siemens-Martin, în construcție la R. I. M. A., ceiace va avea drept

consecință reducerea importului, care variază între 900000 - 1.200.000 tone anual.

Interesant este de relevată dezvoltarea excepțională a producției de laminate și tablă, care s'a sinerizat cu creșterea consumului; importul acestor articole s'a redus considerabil: dela 1000000 tone în 1932 la circa 150000 tone în prezent.

In slujba economiei naționale

Dacă în ultima vreme s'a afirmat o oarecare depresiune în unele sectoare de activitate din cauza scăderii volumului industriei construcțiilor și a investițiunilor reduse din cea petroliferă, în schimb scăderea aceasta a fost compensată și chiar depășită, cu urmare a creșterii activității în alte compartimente.

În această privință se înregistrează o conjunctură prielnică în fabricarea de mașini și unelte agricole, mulțumită ofensivei susținută a autorităților competente, pentru naționalizarea și înzestrarea agriculturii românești cu un utilaj modern. Marile noastre uzine productoare de materiale pentru pluguri, își îndeplinesc misiunea cu un deosebit succes, punând la dispoziția agricultorilor tot felul de unelte și aparate, cari pot concura calitativ pe cele mai renumite uzine străine, la prețuri excepțional de scăzut.

În această direcțiune progresul fabricațiunii a fost remarcabil, cu atât mai mult cu cât uzinele românești au trebuit să demonstreze printr'o întinsă propaganda și prin superioritatea produselor, că industria indigenă este la înălțimea cerințelor consumului atât din punct de vedere al materialului, cât și a cantității.

O mentalitate adânc înrădăcinată, ce tradiție veche în masa plugărimii trebuiau reformate și la acest rezultat s'a ajuns în ultimii ani. Nu este mai puțin adevărat că și autoritățile competente au încurajat difuzarea producției metalurgice românești, care la toate probele și concursurile a câștigat lauri pe deplin meritați.

Marile întreprinderi metalurgice

Printre uzinele siderurgice, Uzinele Reșița sunt integrate vertical. Ele posedă minele lor proprii de fier și cărbuni, furnale înalte, cuptoare Siemens-Martin, Heroult, laminoare. Mai dispun de o serie de ateliere mecanice moderne, cari transformă aproape toată producțiunea de fontă oțel și laminaj. Uzinele Reșița sunt cele mai mari uzine metalurgice din țară și produc fontă, oțel, laminaje, construcțiuni metalice, piese turnate și forjate, unelte, metale, mașini, locomotive, vagoane, armament, etc.

INDUSTRIA TABACITULUI ȘI PELARIEI

Evoluția industriei de prelucrare a pielei

Industria pielăriei este foarte veche în România, dar începuturile de industrializare propriu zisă în prelucrarea pieilor brute există aci de aproape o sută de ani.

În toate țările ființau, de multă vreme, numeroase ateliere, cari tăbăceau pielea crudă cu scoarță de stejar și produceau talpă și piele groasă pentru opinci.

Pe la sfârșitul secolului trecut și înainte de marele război, au fost înființate, în România, importante tăbăcării pentru fabricarea de de talpă, piele ordinară, iuft rusesc, blanc, etc. Se importau însă, piei tăbăcite fine, box-calf, chevreau, lac cum și încălțăminte de calitate superioară.

Progresul, realizat după război, în toate ramurile industriale românești, a determinat investiții masive de capitaluri, fie prin mărirea fabricilor existente, fie prin creierea de noi întreprinderi sau adaptarea procedurilor tehnice moderne, adică prin introducerea tăbăcitului mineral rapid și fabricarea mecanică și în serie a încălțăminte. Prin aceasta industria pielăriei a trecut de la lucrul manual la lucrul mecanic.

Investiții și producție

Introducerea noilor procedee de tăbăcit mineral rapid a provocat o importantă producție de piei tăbăcite fine ca: box-calf, chevreaux, căprioară, antilopă, lacuri, piei de mănuși, piei preaste etc.

România poate, astăzi, grație utilajului perfect și modern și noile metode de tăbăcit al fabricilor sale, să satisfacă toate cererile consumului intern, atât din punctul de vedere al calității cât al cantității.

În afară de numeroase ateliere de tăbăcit, răspândite în toată țara, există astăzi 133 tăbăcării și 35 întreprinderi, cari lucrează piele tăbăcite și le confecționează sub forma de încălțăminte, curele de transmisiuni, genți, geamantane, mănuși, etc.

Capitalul investit în industria pielăriei este de circa 1.100.000.000 lei. Valoarea producției anuale a acestei industrii depășește 2.000.000.000 lei, pentru care utilizează o forță motrică de 15000 C. V. și 12000 lucrători.

Comparativ cu aceste cifre capacitatea maximă cu utilajul existent, poate fi socotită triplă pentru piele tăbăcite ordinare, dublă pentru piele și în confecțiuni.

Din punct de vedere cantitativ, producția anuală de piei prelucrate este următoarea:

Piei fine tăbăcite: box-calf, chevreaux lacuri, căprioare antilopă, piei-presate, piei de mănuși, etc.	20.000.000 fuse
Încălțăminte	2.000.000 perechi,
Curele de transmisiune	20 tone.
Mănuși	400.000 perechi.

În afară de confecțiunile civile, întreprinderile românești furnizează încălțăminte, harnașamentul și toate articolele de pielărie, necesare agărării naționale.

Importul de piei brute și prelucrate

Pe măsură ce noile produse indigene au aco-

perit cererile târgului interior, importul a scăzut progresiv.

Iată cum a evoluat acest import, în ultimii doi ani;

Piei brute, chintale: 32744, 1937; 26319, în 1938; 15.574, în 1939 (Ianuarie—Iulie).

Piei tăbăcite, chintale: 771,34 în 1937; 598,46 în 1938; 346,60 în 1939. (Ianuarie—Iulie).

Astăzi importul constă, în cea ce privește pieile brute, în diverse piei pentru complectarea stocurilor cu piei de bivol, bou, vacă, vițel, oaie, etc. Importul de piei tăbăcite este redus și se referă la piei fine de reptile, chevreau, lac etc. Producțiunea indigenă acoperă în prezent consumul intern de talpă, piele ordinară, blanc, încălțăminte și echipament militar în proporție de, 100% apoi 94% pentru pieile fine: box-calf, chevreau, căprioară, 88% pentru curele de transmisiune și 90% pentru mănuși

Principalele întreprinderi de tăbăcărie și confecțiuni din țară

Întreprinderile de tăbăcit și de confecțiuni sunt repartizate pe toată întinderea țării, totuși cele mai importante centre prin numărul și capacitatea producției pot fi clasate astfel: București, Cluj, Bacău, Ploiești, Sibiu, Timișoara, Târgu Mureș, Brașov.

Cele mai mari întreprinderi, după structura lor, sunt integral verticale. Ele tăbăcesc pieile brute, le confecționează apoi în încălțăminte, curele, harnașamente, etc. Foarte puține întreprinderi s'au specializat numai în fabricarea de piei fine de mănuși, chevreau și căprioară, sau în fabricarea încălțăminte.

Pintre cele mai mari întreprinderi, cari produc toată gama de transformări de la produsul brut la cel finit, cităm pe următoarele în ordinea importanței lor: Dermata, Cluj; D. Mociornița, Întreprinderile Gr. Alexandrescu, Talpa, Bourul, din București, Întreprinderile Fiderman Bacău, Tăbăcăria Națională, București. Samuel Karrss Mediaș; Frații Scherg Brașov; Citron & Co. Mediaș; Danubia Bocșa-Montana; Deusch Oranald, Timișoara; Majestic Oradia; Frații Micos Brașov.

Prima fabrică bănățeană de mănuși, Timișoara; Redor, Cluj; Frații Schlosser, Timișoara; Societatea Română pentru prelucrarea de piei brute, Tg. Mureș; Carmen S. A. Oradia; Fil, Timișoara; Turul, Timișoara; Wextend S. A. cea mai mare fabrică de mănuși din țară. Ion Dârlău, București.

În anul trecut a luat ființă o mare fabrică de pielărie și confecțiuni de piele „Matei și Gr. Gr. Alexandrescu” București, proprietari fiind fii defunctului Gr. Alexandrescu, ctitorul industriei moderne de tăbăcit în România.

Deasemena la R-Vâlcea, funcționează o nouă fabrică de încălțăminte, harnașamente, îmbrăcăminte și furnituri civile și militare, care poartă emblema „Dacia”.

Avântul industriei textile românești

Industria textilelor a înregistrat, în ultimii zece ani, un deosebit progres. Măsurile de protecțiune a industriei naționale, de care a beneficiat și această ramură de producțiune națională și alte măsuri de producțiune economică, cum și importanța dobușeului interior a favorizat rapida dezvoltare a acestei industrii.

Se poate afirma, astăzi, că aproape toate necesitățile țării în articole textile pot fi satisfăcute de producția indigenă. Chiar dacă materiile prime trebuie să fie, în bună parte importate, situațiunea rămâne favorabilă, fabricațiunea utilizând mâaa de lucru națională, combustibilul și celelalte materiale indigene.

Ritmul investițiilor a fost foarte accelerat, de la 3—6 jum. miliarde lei în ultimii 8 ani.

În acest timp forța motrică a acestei industrii a crescut cu peste 40.000 C. V. Instalațiunile industriei textile se referă la transformarea firelor în produse finite și în mai mică măsură în filatul materiei prime. Astfel în sectorul *lânei*, sunt instalațiuni, cari produc fire de lână dărăcită, numite *Streichgarn*.

În ceiace privește *bumbacul*, încă din anul 1935 s'a manifestat tendința de înzestrare a industriei textile cu filaturi, cari să prelucereze *bumbacul brut*. Această tendință a fost determinată de dificultățile de import a firelor și de necesitatea ieftenirii unor semi fabricate, cari în unele cazuri micșorează rentabilitatea țesăturilor.

În anul 1938, politica de filaturi proprii a luat sfârșit, cu toate acestea producția firelor de bumbac industrial n'a corespuns capacității firelor puse în funcțiune, din cauza lipsei de materie primă: bumbac brut. De altfel, această capacitate de producțiune nu este la un nivel proporțional cu posibilitățile de fabricație a țesătoriilor.

Industria mătasei artificiale înregistrează un început îmbucărat. Înainte vreme țara noastră producea o importantă cantitate de mătase artificială; sericicultura era destul de dezvoltată, în special în Banat. Astfel la Lugoj există o instalațiune mecanică filatul găgoșilor de mătase. Dar concurența aprigă a mătasei artificiale a determinat o depresiune în această branșă în România, ca și în alte țeri.

Pentru *iută*, există o producțiune indigenă, care nu poate satisface cererile consumului intern. În ceiace privește *cânepa*, fabricile românești sunt bine utilizate, producând fire de diferite grosimi, până la 3000 metri de kg. De altfel guvernul a aplicat o politică înțeleaptă pentru dezvoltarea producției de textile românești cu materii din țară, încurajând cultura cânepei și inului pe scară întinsă.

Investitiunile și producția

Investițiunile din ultimii ani au mărit puterea de producțiune în acest cadru, prin augmentarea

întreprinderilor existente sau prin creierea de noi întreprinderi. S'a făcut instalațiuni pentru complectarea producției de semi-fabricate, pe de altă parte s'a oferit târgului produse indigene superioare.

România posedă astăzi peste 550 întreprinderi importante cu o forță motrică de 55.000 C. V., întrebuintând peste 50.000 lucrători. Valoarea producției reprezintă circa 10 miliarde anual.

Cantitatea producția anuală a principalelor articole este următoarea:

Produse finite. Țesături de lână 12.000.000 metri.
Țesături de bumbac, în, cânepă, iută 160.000.000 metri.

Țesături de mătase 15 000.000 metri.

Tricotaje 3 000 tone.

Pălării 2.000.000 bucăți,

Semifabricate. Fire de lână 6000 tone.

Fire de bumbac 8000 tone.

În raport cu această producțiune capacitatea maximă de producțiune este mai importantă la bumbac.

Importul de articole finite a seșzut pe măsură ce producțiunea indigenă a acoperit exigențele consumului.

Ea acoperă, astăzi, aproape totalitatea acestui consum, cu tot felul de țesături și tricotaje. În ceiace privește firele, importul este, încă, de important. Producția anuală de fișe de bumbac nu apoveră decât 40 la sută din necesități; cea de lână dărăcită îndestulează complet consumul; se importă însă fire de lână (*Kamgarn*) în cantitate mai mare deoarece filaturile românești acoperă numai circa 40 la sută din cererile țesătoriilor.

Varietatea producției

Apocape toate întreprinderile, cari produc țesături de lână dispun de instalațiuni pentru torsul lânei dărăcite. Ele produc toată gama de țesături de orice calitate, cum și pături și ștefe miltare.

În sectorul bumbacului, în afară de un mare număr de ateliere de industrie caznică, există în țară numeroase țesătorii de bumbac, înzestrate cu un utilaj modern. Auroape fiecare întreprindere posedă secțiunea sa de albit, vopsit și apretare. Patru din cele mai de seamă întreprinderi au și instalațiuni mecanice de imprimat țesăturile.

Producțiunea anuală de țesături de bumbac trece de 25.000 tone. În cursul anului 1938, tendința de augmentare a capacității țesătoriilor a fost înfrânată de autorități. Actuala capacitate de producțiune este suficientă pentru alimentarea pieței și pentru eventuală lărgire a debușeurilor.

Importul de țesături, în consecință, a scăzut de la 41 milioane lei în 1936, la circa 17 milioane în 1938.

Progresul de industrializare a țesătoriilor de mătase este foarte accentuat. Până în anul 1923, existau puține întreprinderi, cari prelucrau frelei

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

BILANTUL GENERAL

ACTIV

Încheiat la 31 Decembrie 1939 *)

PASIV

Stoc { Aur — — — — —	20767.950,284	Capital social — — — — —	600.000 000
Devize — — — — —	—	Fond de rezervă — — — — —	685.905,481
Stoc total — — — — —	2.767.950,284	Fonduri pentru amortizarea imobilelor și mobilierului — — — — —	307.122,361
Alte devize — — — — —	4.591,037	Angajamente la vedere:	
Devize rezervate pentru plata importului și alte plăți — — — — —	158.980 327	Bilete de Bancă în circulație — — —	48790.991,465
Devize în conturi de clearing deconatate	826.182,713	Conturi curente și depozite la vedere:	
Devize în conturi de clearing deconatate din depunerile importatorilor	1.286 192 364	a) Ministerul Finanțelor — —	995.253,079
Monetă divizionară — — — — —	921.236 346	b) Serviciile publ. Casa Auto-nomă — —	508.864,843
Portofoliu comercial — — — — —	18881.990,796	c) Împrumutul de 7% 1929 și 7½% 1931 — —	8.384,803
Portofoliu și datorii agricole urbane — —	1.249.443,362	d) Conturi curente — — — — —	7.506.076,312
Bonuri de tezaur ale Statului Român pentru pierderi și datoriile agric. și urbane	4.488.728 029	e) Alte exigib. la vedere — — — — —	1.347.247 725
Avansuri pe titluri:			10365.826,762
Simple — — — — — 856.559,821		Angajamente la termen — — — — —	6 281.541,628
în cont curent — — — 4 074.199,440	4.930.759,261	Conturi diverse — — — — —	7.257.688,726
Datoria Statului — — — — —	3.751.789,390		
Avansuri temporare tezaurului — — —	2.000 000 000	Creditorii în devize negociabile — — —	213.853,131
Titluri și participațiuni:		Ministerul Finanțelor — cont efecte, avansuri și alte valori gerate de Banca	1.435.263,339
Titlurile fondurilor Băncii (art. 21 din statute) — — — — —	1.249.777,306	Direcția generală a Drumurilor, cont lei la Soc. Anon. Svede Luxemburg — —	547.181,759
Participațiuni legale la instituțiuni de credit — — — — —	998.614,000	Raportul între stocul de aur și angajamente total — — — — —	35,10%
Imobile — — — — —	555.612,658		
Mobilier și mașini de imprimărie — — —	26.960,662		
Activ corespunzător unor angajam. la termen	1.017.155,411		
Conturi diverse — — — — —	8.482.593 229		
Provizioni speciale de devize — — — —	2.905.519,048		
Aur la Moscova — — — — —	—		
	74298.076 423		
Devize negociabile — — — — —	214.853,131		
Ef. avans. și alte val. ger. de Bancă pt. Stat	1.455.263,339		
Disponibilul Direcției generale a Drumurilor la Soc. Anon. Scede, Luxemburg	347.181,759		

"CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE"

Pe semestrul II, încheiat la 31 Decembrie 1939

DEBIT

CREDIT

Cheltuieli de administrație — — — — —	198.027,578	Report din semestrul I 1939 — — —	41.683,116
Impozite și diferite taxe — — — — —	4.472,805	Dobânzi dela scont și avansuri pe titluri, diverse — — —	454679,596
Cheltuieli cu fabricarea și contab. biletelor	15.420,625	Beneficii dela devize și valute — — —	48.976,486
Diferență de curs la efecte publice — —	155.712,394	Venitul efecte publice ale capitalului social — — — — —	8.730,141
Rezervă pentru amortizări diverse — —	65 000,000		
Rezervă pentru diferența de curs la devize	10.000,000		
Rezervă pentru amortizarea mobilierului	10.000,000		
Din beneficiul net, suma de lei 93.387,094 se distribuie conform statutelor:			
20% Fonduri de rezervă — — — — —	18.677,418		
Restul se repartizează astfel:			
Participarea Statului — — — — —	11.612,902		
Casei de pensii a personalului — — — — —	2,322,581		
Personal., ca participare la beneficii — — —	774,193		
Dividend acționarilor:			
Acont de divid. = 80 lei de acțiune	16.000,000		
Rest de divid. = 220 lei de acțiune	44.000,000		
Total = 300 lei de acțiune	60.000,000		
Report pe anul viitor — — — — —	93.387,094		
	2.088,840		
	552.069,349		
			554.069,349

*) Bilanțul semestrului I, publicat în Monitorul Oficial No. 170 din 26 Iulie 1939.

CEREALELE

Recolte mondiale. Situația în România

Orientarea favorabilă a piețelor internaționale de cereale a fost determinată de conjunctura de război. Totuși ascensiunea cursurilor la principalele produse, a fost handicapată de presiunea stocurilor existente. Nu este mai puțin adevărat că „hausse-ul” materiilor prime a antrenat o consolidare tehnică a târgului.

Pe de altă parte incidente climatice în marile regiuni de producție, scumpirea navlurilor, ridicarea primelor de asigurare contra riscului războiului maritim, sunt factori de fermitate, cari contează în evoluția cursurilor.

Recoltele de grâu (exclusiv Rusia, China, Iran și Irak) sunt exprimate în următoarele cifre (milioane tone):

	1939	1938	media 1933/37
America de Nord	34,0	35,2	24,5
America de Sud	5,6	10,9	7,6
Europa	45,2	49,9	43,0
Asia	18,0	18,5	15,8
Africa	4,7	3,8	3,6
Oceania	5,2	4,4	4,5
	112,6	122,7	99,0

Din aceste cifre rezultă pentru campania 1939, un excedent exportabil de 15,9 milioane tone de grâu

Argentina a avut pe 1939/1940 cea mai slabă recoltă de grâu — 40.000.000 chintale, față de 91.500.090 chintale în 1938/1939. Randamente excelente de grâu nou în Australia, stocuri considerabile în Canada, excedente mari din vechea recoltă argentină, arată că surplusul de disponibilități îndeștează toate nevoile consumului mondial. Riscurile și restrângerea mijloacelor de transport pe apă și uscat, întârzie aprovizionarea și deci scumpește marfa.

Porumbul, întrebuințat ca furaj, are deocamdată o orientare prielnică, Statele Unite cu bogate recolte, preferă să le utilizeze pentru nevoile proprii, dacă nu găsesc preț convenabil. Perspectivele recoltei Argentinei, constituie o amenințare a târgului, mai ales pentru țările producătoare din bazinul Dunării, unde prețurile au atins un nivel ridicat.

Producția mondială de orz este evaluată, pentru 1939, la 377.000.000 chintale (fără U. R. S. S.) contra 346.000.000 în 1938.

Institutul Internațional de Agricultură din Roma, apreciază recolta de secară a lumii la 270.000.000 chintale (fără U. R. S. S.) față de 273.000.000 chintale în 1934. Acest total comportă 250.000.000 chintale pentru Europa.

Recolte României în 1939

După datele statistice mai recente, recolta de cereale (păioase) a României a fost următoarea în (milioane chintale):

	1939	1938	medie 1933/37
Grâu	44,9	48,2	36,4
Secară	4,7	5,2	3,8
Orz	10,4	8,3	12,4
Ovăz	4,8	4,6	6,6

Piața românească a fost și este obiectul unor cereri destul de active pentru export, totuși dificultățile de transport pe mare — lipsa de vase au înfrânat o mișcare mai intensă, s'au vândut însă însemnate cantități de cereale, în special grâu și porumb.

Din cele 74.000 vagoane de grâu colectate de Institutul Național al Cooperăției, prin unitățile cooperative mandatate, s'au expediat, până în prezent, la porturi circa 6000 vagoane. Se efectuează încărcări pentru contul Angliei în contul celor 15.000 vagoane contractate. Italia a imbarcat peste 35000 tone: Germania efectuează transporturi pe uscat tot pentru executarea contractelor mai vechi.

Porumbul este un articol foarte cerut pentru export și consumul intern. Totuși vânzările în afară, sunt condiționate de navigabilitatea acestui produs, cel nou fiind prea umed.

Orzul este cerut pentru rizerii, care-l transformă în arpacaș, un succedaneu înlocuitor al orezului.

Leguminoasele și oleaginoasele în bună pozițiune, au înregistrat prețuri excepționale, din cauza cererilor active și a stocurilor disponibile reduse.

Avântul industriei textile românești

(Continuare din pag. 9)

de mătase naturală sau artificială, aproape toată cantitatea de produse de mătase provenea din import. Astăzi aproape 2000 războaie, printre cari un mare număr de războaie *Jacquard*, fabrică tot felul de țesături de mătase: Crêpe de Chine; Crêpe satin, velours, voile georgette, etc., uni sau fantezie; gofrate, claquate, imprimate, damasate.

La finele anului trecut a început să funcționeze la Popești-Leordeni prima uzină de mătase artificială cu o capacitate de 1500 kg. zilnic, producând fire de mătase din celuloza bumbacului indigen prin procedeul Viscoza. S'au mai înființat și alte întreprinderi de asemenea natură, cuosebire una de mare anvergură la care este interesată Societatea Petroșani.

Inul, cânepa sunt prelucrate în România, în general, în fabricile, cari prelucrează bumbacul. Progrese simțitoare s'au făcut în filatul iutei și manilei, din care se produc firele necesare sacilor și pânzei de ambalat, Producția anuală de pânză de iută este aproximativ de 800 vagoane anual, ceiace scoperă 75 la sută din consumul intern.

Din manilă se fabrică sfoară pentru agricultură acoperind 70 la sută din necesitățile țării.

Valoarea producției de tricotaje depășește un miliard lei pe an. În ultima vreme s'au introdus mașini perfecționate pentru ciorapi fini, șosete, lăncierie fină.

Din cele expuse aci se poate deduce rolul și importanța industriei textile în economia națională.

Situațiunea industriei petrolifere în 1939

Tendința divergentă a prețurilor

Trecând în revistă situațiunea industriei petrolifere în diferite țări, buletinul *Petroleum Press Bureau*, relevă că perioada, care a precedat imediat hosiilitățile a fost caracterizată de o repriză lentă dar regulată, a cursurilor.

Producțiunea de brut a Statelor Unite a fost masiv redusă, în timp ce stocurile acestei țări au scăzut la un nivel normal. Cotațiunile benzinei pe piețele Golf Mexic, cari orientează prețurile mondiale, au acuzat, deasemenea, o repriză graduală.

La începutul războiului aspectul târgului s'a modificat imediat; Statele Unite prevedeau o expansiune simțitoare a exportului și prețurile s'au ridicat brusc. Benzina trece, la export, de la 4,75 cenți pe gallon, la 6,50 cenți, în adouă săptămână a lunii Septembrie pentru calitatea de 60 octani.

Cu toate acestea cererea scontată nu s'a produs; tendința a fost prompt răsturnată și târgul intern, care nu participase la «hausse», suferă presiunea stocurilor constituite de rafinerii, cari anticipaseră lărgirea debușeurilor exterue. În sensul acesta, războiul a avut până aci, o influență defavorabilă asupra industriei petrolifere americane, în profița evoluțiunii extrem de satisfăcătoare a cererii interne, care a avansat până la cel mai înalt nivel, în toate compartimentele.

Situațiunea în România

Cu totul deosebită apare situațiunea în România. Cererile de petrol s'au intensificat prin faptul că țările consumatoare, dependente de aprovizionarea românească de petrol, s'au grăbit să-și acopere necesitățile. Pe de altă parte pozițiunea geografică a României, înlătură pericolele navigațiunii și dădea impuls transportului pe uscat și pe Dunăre.

Dar producția diminuând, industria petroliferă română, pentru a satisface cererile, a trebuit să efectueze prelevări din stocurile sale. Această conjunctură a produs o ridicare aproape ncîntreruptă a prețurilor, în unele cazuri cotațiunile s'au dublat aproape. Creșterea prețurilor s'a manifestat înainte de declanșarea războiului, plus-valoarea lor amplificându-se în urmă, iată cum au evaluat cursurile în 1939, pe piața de export (în *shillingi-aur pe tonă*):

	Bezină ușoară	Gas-oil	Fuel-oil
Inceputul Ianuarie	56/8	32/9	18/3
Finele Iunie	61/6	42/6	31/—
Finele Septembrie	82/—	53/—	36/—
Mijlocul Noemvrie	103/—	67/—	32/—
Finele Decemvrie	114/—	79/—	37/—

De sigur că hausse-ul marcat țțeiului este firesc și explicabil prin faptul că disponibilitățile n'au crescut în aoeiași măsură cu expansiunea debușeurilor.

Tendința cursurilor

Anul, care s'a sfârșit, se caracterizează prin'o lipsă izbitoare de uniformitate în mișcarea prețurilor. Cotațiunile brutului în principalele regiuni producătoare ale Statelor-Unite au rămas aproape staționare. Pe Mid-Continent, prețurile benzinei au înregistrat o ameliorare susținută, dar au regresat spre finele anului; lampantul și gas-oilul au dat probă pe stabilitate, iar fuel-oilul s'a îmbunătățit constant.

Mișcarea prețurilor în 1939 pe piața de rafinat (Mid Continent) s'a precizat astfel (*benzina și gas oilul în cenți pe gallon fob rafinerie Oklahoma și fuel-oilul în dolari pe baril fob Chicago*):

	Benzină	Gas-oil	Fuel-oil
Inceputul Ianuarie	3,25—4,25	3,37—3,52	0,30—0,45
Finele Iunie	4,25—4,62	3,25—3,36	0,35—0,45
Finele August	4,37—4,75	3,25—3,37	0,35—0,45
Finele Septemvrie	4,50—4,75	3,25—3,37	0,40—0,15
15 Noemvrie	4,50—4,75	3,25—3,37	0,40
Finele Decemvrie	4,25,—4,37	3,25—3,37	0,45—0,55

Pe târgul de export Golf Mexic, mișcarea prețurilor, în cursul primelor opt luni ale anului, a fost, în general, în armonie cu cele de pe Mid-Continent. Conflagrațiunea europeană a dat semnalul unui avans; dar plafonul n'a fost menținut prea mult timp și cotele au abandonat o parte notabilă din avansul lor. Notăm câteva prețuri caracteristice pe piața de export Golf Mexic (*în cenți pe gallon, pentru benzină și gas-oil fob Golf și în dolari pe baril pentru păcură*):

	Benzină	Gas-oil	Păcură
Finele Ianuarie 1939	4.37.450	3,50—3,62	0,67—0,70
Finele Iunie	4,50	2,25—3,37	0,80—0,81
Finele Augus	4,75	3,61—3,75	0,78—0,80
Finele Septemvrie	6,25	4,85	0,90—1,00
15 Noemvrie	6,00	4,25—4,50	0,95—1,00
Finele Decemvrie	5,75	4,25—4,37	0,95—1,00

Infuența asupra beneficiilor

Repercusiunile evenimentelor majore asupra beneficiilor industriei în 1939, sunt greu de determinat; cu toate acestea situațiunea este destul de clară în ceiaze privește Statele Unite, pentru care există date complete. Beneficiile primelor 9 luni ale anului au fost mult mai inerioare celor din perioada corespunzătoare a anului 1938.

În viitor se poate conta pe o reducere extrem de simțitoare a cousumului civil, nu numai în țările beligerante, dar și în numeroase state neutre. Măsura, în care această reducere va fi contra balansată de necesitățile militare, nu poate fi încă prevăzută.

Industria zahărului în România

Cultura sfeclei de zahăr

Fabricile de zahăr din Țară

Se lucrează cu 40% din capacitatea de producție

În România sunt 15 fabrici de zahăr din care nouă se află în proprietatea sau sub controlul a 3 mari societăți.

Cel mai important grup este „Danubiana,” cu un capital de 1996 milioane lei, sau 43 la sută din totalul capitalului investit de această industrie. „Danubiana” dispune de trei fabrici și anume: Fabrica din *Sascau*, Fabrica *Roman* și Fabrica și Rafinăria din *Giurgiu*.

Al doilea loc îl ocupă „*Crisciatic*” cu un capital social de 825 milioane lei și investiții de 713 milioane cuprinzând patru mari fabrici: „*Lujani*”, „*Jucica*”, „*Crisciatic*” și „*Ripiceni*”.

Grupul „*Arad-Chitila*” cu un capital social de 2055 milioane și investiții de 229 milioane lei dispune de două fabrici: „*Chitila*” și „*Arad*”.

Grupul „*Zarojani*”, cu un capital social de 100 milioane și investiții de 199 milioane lei dispune de două fabrici, una la *Zarojani* și una la *Bălți*.

În afara acestor trei grupuri de fabrici, mai ființează fabrica „*Bod*”, cu investiții de 415 milioane lei precum și trei întreprinderi de o importanță mai redusă cu interes mai mult local: fabricile *Tg. Mureș*, *Ifeani*, și *Banat*.

Industria zahărului dispunea, la 1 Ianuarie 1938, de un capital social de 2 miliarde și jumătate lei totalul mijloacelor financiare ridicându-se la aproape 5 miliarde lei, ceea ce reprezentându-se la aproape 56 la sută din totalul mijloacelor financiare din România.

Este foarte interesant faptul că industria de zahăr din țară nu lucrează decât cu o parte redusă din capacitatea ei de producție. Iată cum a evoluat coeficientul de producție față de capacitate :

Anul	mii ha
1928—29	5 ⁰ / ₀
1929—30	33 ⁰ / ₀
1930—31	67 ⁰ / ₀
1931—32	18 ⁰ / ₀
1932—33	21 ⁰ / ₀
1933—34	56 ⁰ / ₀
1934—35	42 ⁰ / ₀
1935—36	52 ⁰ / ₀
1936—37	29 ⁰ / ₀
1937—38	9,6 ⁰ / ₀

În ultimii zece ani deci, deși a fost atinsă producția maximă cunoscută în întreaga istorie a industriei zahărului nostru (producția de 16277 vagoane în 1909-31, el reprezintă abia două treimi din capacitate totală de producție. În ceilalți ani, această producție, a variat între un maximum de 56 la sută și minimum de 18 la sută din capacitatea de producție, sau un coeficient mediu de producție de 40 la sută din capacitatea de producție.

Producția arată o ascensiune neregulată

Producția fabricelor de zahăr arată o ascensiune neregulată, așa atât înainte de război din 1914-18 cât și după întregirea României.

Între anii 1928-1938, producția a evaluat astfel

Anul	Astfel:
1928—29	13.866 vag.
1929—30	8.000 "
1930—31	16 277 "
1931—32	4.300 "
1932—33	5.000 "
1933—34	13.677 "
1934—35	10.000 "
1935—36	12 500 "
1936—37	6.994 "
1937—38	7.106 "

Cea mai ridicată producție de zahăr s'a înregistrat, în această perioadă în anul 1933, când a fost de 13472 vag. Oscilațiile dela an la an au fost foarte pronunțate trecându-se dela peste 16 mii vagoane la 4300 și apoi la peste 13 mii vagoane doi ani mai târziu.

Consumul intern

Spre deosebire de producție, consumul zahărului a fost la noi — în afară de epoca de răză 1930-36 — într'o neîntreruptă ascensiune. Consumul trece de la 5500 vagoane în 1919-20 la 10520 vagoane în 1924-25 și a ajuns în 1929-30 la cel mai ridicat nivel de consum de zahăr fabricat în țară: 11087 vagoane. După această dată, consumul intern de zahăr s'a menținut în prejurul a 9000 vagoane zahăr anual.

În ultimii zece ani consumul după ce a căzut la jumătate în 1931, nu s'a putut ridica în 1937-38 de cât la 68 la sută din cuantumul consumului constat în 1929.

Actualul consum de zahăr din România este deosebit de redus: abia 5 kgr. în medie de cap de locuitor. O. Paul H. Săriu arată că în Ungaria este de 13,5 kgr. de cap de locuitor, în Anglia 45,3 iar în Danemarca de 56,1 kgr. Consumul de zahăr este acum mai redus decât înainte de 1916, când era de 5,3 kgr. pe cap de locuitor.

Acest consum redus lasă posibilitatea unei largi dezvoltări a industriei zahărului, dacă vor fi create condițiile sporirii consumului intern

„Trecem, prin vremuri de îngrijorare, deci vremuri în care simțământul de solidaritate națională și de unire împrejurul unui singur gând și unei credințe, trebuie să fie mai puternic de cât oricând“... „Unirea sfântă a conștiințelor românești să ne dea puterea trebuincioasă de a apăra ce este sfântul nostru drept strămoșesc“...

a spus M. S. Regele CAROL II

Subscrierile la Bonurile pentru Inzestrarea Armatei

sunt mărturia unirii întregului popor în acelaș gând
și aceeași voință de apărare
Iată câteva din foloasele pe cari le au cei ce subscriu la

Bonurile pentru Inzestrarea Armatei

O dobândă de 4 jumătate la sută pe an, plătită netto de orice taxe și impozite.

Un talon fracționar care permite subscriitorilor să primească oricând, la cerere, înainte de scadența bonurilor, o parte din suma subscrisă.

Dobânda **Bonurilor pentru Inzestrarea Armatei** se va plăti semestrial la 1 Decembrie și 1 Iunie ale fiecărui an, începând să curgă dela începutul semestrului înăuntrul căruia s'a făcut subscrierea.

Cei cari vor face subscrierea până la 1 Martie 1940, vor beneficia de plata dobânzii anticipate pe primul semestru și de o bonificație, astfel că prin depunerea sumei de 970 lei să obțină un titlu de 1000 lei.

Toate operațiunile de subscriere la **Bonurile pentru Inzestrarea Armatei** sunt scutite de orice fel de impozite sau taxe către Stat, Ținut sau Comună.

Subscrierile la Bonurile pentru Inzestrarea Armatei

se pot face la :

Banca Națională a României —, la Centrală și la sedii — Administrațiile financiare : Institutul Național al Cooperăției ; Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, precum și la Băncile autorizate să primească subscrieri.

Informațiuni - Ecouri

Comisariatul Petrolului a luat ființă pe lângă Ministerul Economiei Naționale. Acest comisariat are de scop coordonarea măsurilor de luat și controlul asupra exploatărilor de petrol din țară, în tot ceea ce privește producția și prelucrarea țițeiului, transportul și înmagazinarea în rezervoare, vânzarea și distribuirea produselor petrolifere, satisfacerea necesităților apărării naționale și a consumului intern de produse petrolifere, îndrumarea exportului în conformitate cu interesele țării, activarea producției țițeiului și a derivatelor lui, executarea obligațiilor din legea minelor și a celorlalte legi în tot ceea ce privește exploatarea petrolifere precum și orice alte însărcinări i s'ar da prin legi, regulamente și jurnale ale Consiliului de miniștri.

D-l Gheron Netta a fost numit comisar general al petrolului.

* * *

Modificarea legii bancare. In Monitorul Oficial din 27 Ianuarie a. c. s'a publicat un decret lege pentru modificarea și completarea legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă. Această modificare se referă la datoria cotei de jumătate din rezerve cu titluri de Stat lombardabile la Banca Națională, care va fi în proporție de 80 la sută. In afară de aceasta băncile sunt obligate a avea și o rezervă ușor lichidabilă, în titluri de Stat, lombardabile la Banca Națională, în proporție de cel puțin 35 la sută din angajament.

S'a fixat până la 1 Iulie a. c. termenul în lăuntrul căruia băncile vor trebui să-l conformeze acestor dispozițiuni.

* * *

Situațiunea semănăturilor. In urma gerului aspru din Ianuarie, pagubele sunt, în general neînsemnat, în regiunea de nord a țării culturile de rapiță au suferit. La culturile de grâu din această regiune, pagubele sunt de 5 la sută, acolo unde câmpul n'a fost acoperit de zăpadă.

De asemenea culturile de grâu de pe Bărăgan, unde zăpada a fost spulberată, au suferit pagube de 5-10 la sută

Prunii fructiferi, în special persicii și caișii s'au resimțit de pe urma gerului aspru.

* * *

Banca Ardeleană, care are filiale în principalele orașe de peste munți, își mută sediul său central din Cluj la București, în noul său local propriu din Str. Ion Ghica.

* * *

Societatea «Matel și Grigore Gr. Alexandrescu», fabrică de pielărie, încălțăminte, harnașamente, curelărie și confecțiuni militare și civile, din București, și-a mărit capitalul social dela 5.000.000 la 10.000.000 lei, fiecare asociat aducând integral câte 2.500.000 lei.

Intensificarea schimburilor comerciale cu Anglia. Pe lângă acordul prin care Anglia s'a angajat să cumpere 200.000 tone de grâu, guvernul său a început fratafiv cu guvernul român pentru intensificarea exportului de petrol și produse petrolifere, al căror transport va fi efectuat fără întârziere.

* * *

Nouii Bănci autorizate. Ministerul Economiei Naționale a înscris în lista băncilor autorizate, cari au dreptul de a depune abonamente și cereri la Oficiul plășilor cu străinătate: Banca Agricolă din București și Banca Albina din Sibiu.

* * *

„Banca Urbană București”. Se cooptează membru în consiliul de administrație pe d. G. Romașcan și cenzor pe d. Ing. Gh. Ștefănescu. D. Alexandru Radicescu este numit director al băncii,

* * *

„Scrișul Românesc” Craiova, d. Em. Tătărescu este numit director, al societății și autorizat ca prin singura sa semnătură să angajeze în mod valabil societatea.

* * *

„Danugan” S. A. R. București. Se alege ca președinte d. col. Aurel Solacolu și vice-președinte pe d. Ernest Mackprang.

„Trecem prin vremuri de îngrijorare, deci vremuri în care simțământul de solidaritate națională și de unire împrejurul unui singur gând și unei credințe, trebuie să fie mai puternic de cât ori când...”

„Unirea sfântă a conștiințelor românești să ne dea puterea trebuincioasă de a apăra ce este sfântul nostru drept strămoșesc...”

a spus M. S. Regele CAROL al II-lea

Subscrierile la bonurile pentru înzestrarea armatei sunt mărturia unirii întregului popor în acelaș gând și aceeaș voință de apărare.

Domnul Ion Marin Sadoveanu, ca director al Teatrului Național

„The right man in the right place”. D. Ion Marin Sadoveanu posedă fără îndoială calitatea aceasta de a fi omul care trebuie în locul pe care îl deține ca director al teatrului Național din București.

Pentru a realiza o atmosferă de armonie între colaboratorii mai totdeauna capricioși, vanitoși și invidioși ai unei instituții de artă teatrală, conducătorul spiritual și material al unui Teatru Național trebuie să aibă totodată autoritate, pricepere, abilitate precum și o rară intuiție psihologică. D. Ion Marin Sadoveanu întrunește caeste virtuți, ca unul ce a avut din tinerețe pasiunea teatrului și încă o pasiune atât de totală, de mistuitoare încât n'a rămas necercetat de ochiul său vigilent nici o carte, nici o peisă, nici un ungher oricât de tainic din arta aceasta atât de complicată și totuși atât de populară care este teatrul. Mărturie obiectivă și eloquentă stau studiile, traducerile, piesele pe cari le-a scris dealungul unei activități nespuse de bogate Ion Marin Sadoveanu.

L'am urmărit pas cu pas dela activitatea

sa de pătrunzător și clarvăzător cronicar teatral la revista „Gândirea” și dela conferințele din ciclul „Poesis” la activitatea sa de poet („Cântec de rob”), de inspirat autor dramatic („Metamorfoze” și „Anno Domini”, „Molima”), de strălucit traducător (Richard al III-lea) și de eseist neîntrecut („Teatrul ca factor cultural”, „Romantismul francez”).

Nu putem uita ciclul conferințelor experimentale de teatru ținute de d. Ion Marin Sadoveanu la Teatrul Național din București și care tinde să creeze o atmosferă mai largă și mai vie de înțelegere a fenomenului teatral în publicul românesc.

Cu o atare prodigioasă activitate culturală, d. Ion Marin Sadoveanu era chemat să contribuie cu succes la opera de orientare a publicului spre teatru, într'o epocă atât de vitregă pentru orice fel de artă.

Ca ministru, ca director al Teatrului Național, ca inspector și director general al Teatrelor, cel care e considerat ca unul din aristocrații literelor române a știut să depună o muncă rodnică.

E c r a n u l

ARO (B-dul Tache Ionescu): „Ultima noapte” cu Charles Boyer și Irene Dunne. Reprezentațiile încep la orele 5—5—7—9—11.

SCALA (B-dul Tache Ionescu): „Capcana” cu Maurice Chevalier, Marie Déa.

CARLTON (B-dul Brătian): „Moartea Obosită” cu Jouvett și Pierre Fresnay. Reprezentațiile încep la orele 3—6—7—9—11

CAPITOL (B-dul Elisabeta 14): „Cântecul Deșertului” cu Zarah Leander.

TRIANON (B-dul Elisabeta 6): „Andy Hardy milionar” cu Mickey Rooney și Lewis Stone

SELECT (Calea Victoriei 46): „O fată căzută din cer” cu Ginger Rogers.

REGAL (B-dul Elisabeta 12): „Antanta cordială” cu Victor Francen.

FEMINA (B-dul Elisabeta 10): „Plăcerea nebunilor” cu Norma Shearer.

ELYSEE (Str. Doamnei): „Stan și Bran aviatori”
A. R. P. A. (B-dul Elisabeta 2): „Alarma în miezul nopții” cu Gustav Frohlich.

PALAS-BOULEVARD (B-dul Elisabeta): „Vârsta ispitelor” cu Louis Jouvett și „Eroi fără voie” cu Stan și Bran.

Adunarea generală a S. T. B.-ului

La 25 Februarie a. c. se va ține adunarea generală a S. T. B.

Cu acest prilej se vor face alegeri pentru completarea locurilor din consiliu de administrație și cenzori.

Se va proceda la alegerea a trei membri în consiliu de administrație cu mandate valabile până la 31 Decembrie 1944 în locul d-lor N. N. Săveanu, Voicu Nițescu și Manolescu-Strunga, al căror mandat va expira la 3 Decembrie 1940.

Deasemenea se va ratifica cooptarea ca membru în consiliu de administrație a d-lui general E. Balif cu mandat valabil până la 31 Decembrie 1942 în locul lui N. Condiescu decedat.

Vor fi aleși pe patru ani cu începere dela 1 Ianuarie 1941, un censor în locul d-lor N. Grigorescu și un censor supleant în locul d-lui Virgil Potrescu ale căror mandate expiră la 31 Decembrie 1940.

CURIERUL ECONOMIC ȘI INDUSTRIAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Schitu Măicilor, 13
— TELEFON 4.19.93 —
Inreg. la Trib. Ilfov sub Nr. 175/938

Director: ANTON PEPA
Dir. Ad-tiv: S. ADLER ALDEA

ABONAMENTE ANUALE :

Instituții	— — — — —	1000
Particulari	— — — — —	500

Revista „Curierul Economic și Industrial“
este continuarea hebdomaderului „Paris“
Buletin de la petite entente